

ROMEO KEIJUPURO: "PROTULEIRI OLI ELÄMÄNI PARAS VIIKKO"

YKI RÄIKKÄLÄ

Prometheus-leirien ohjaajat eivät ole nuorten ohjaajia, vaan nuorten kanssakulkijoita, ajatus-ten herättäjiä, kokoajia, innoittajia, keskustelijoita ja elämän eri ilmiöiden ihmettelijöitä siinä missä elämän alkutaipaleella olevat nuoretkin. Haastattelimme erästä nuorta, mutta kokenutta Prometheus-leirin ohjaajaa.

Hei. Kuka olet?

Moikka! Mä olen Romeo Keijupuro. 20-vuotias helsinkiläinen opiskelija ja pitkän kaavan protuaktiivi. Sen lisäksi olen taiteilija monella alalla ja tavalla.

Mitä taiteita teet?

Teen tällä hetkellä eniten dragia ja teatteria sekä kirjoitan runoja ja teen ja suunnittelen vaatteita.

Oletko käynyt rippileirin? Ja jos, minkälainen kokemus oli?

En ole käynyt rippileiriä, mutta harkitsin sitä suuresti.

Mikä sai jättämään rippileirin väliin?

En ollut jotenkin tajunnut, että molemmat leirit voisi käydä, joten otin itselle mieluisamman vaihtoehdon eli protun.

Mikä oli ensimmäinen kosketus Prometheus-leiriin?

En tiennyt protusta juuri mitään mennessäni leirille. Olin uskonnonkirjasta lukenut sen olevan vaihtoehto rippileirille ja kun erosin kirkosta juuri ennen rippileiri-ikäisyyttä, menin protulle, vaikka tietenkään osallistuminen ei vaadi kirkosta eroamista. Protullehan kaikki ovat tervetulleita uskonnosta tai muusta taustasta riippumatta!

Kirkosta eroamiseen ei vanhempien puolelta ollut hankaluuksia?

Ei ollut.

Mikä sai eroamaan kirkosta?

Etsin nuorena omaa uskonnollista iden-

titeettiäni kovasti. Ja kun tajusin, etten usko Jumalaan, tuntui myös, ettei kirkko ollut minulle sopiva paikka.

Mistä syntyi innostus ryhtyä ohjaajaksi?

Minulle protuleiri oli rehellisesti sanottuna elämäni paras ja eniten itseäni vaikuttanut viikko. Tietysti elämässäni on tapahtunut leiriä ennen ja sen jälkeen upeita asioita, mutta mikään ei voi koskaan muuttaa minua ja ajatteluani niin itseäni kuin maailmaa kohtaan niin paljon yhdessä viikossa. Protu oli ensimmäinen kosketukseni yhteisöstä, jossa minut hyväksyttiin omana itsenäni ja jossa kohtasin ihmisiä haluamallani syvällisellä tavalla. Ohjaajuus oli minulle luonnollista, koska haluan tarjota jokaiselle nuorelle edes jotain samanlaista, mitä itse sain protusta. Minulle henkilökohtaisesti protu on parasta nuorisotyötä ja jokainen nuori ansaitsee sen kokemuksen hyväksynnästä ja kuulluksi tulemisesta, mikä minulla oli.

Mitä ohjaaminen vaatii?

Ohjaaminen vaatii paineensietokykyä, motivaatiota, aikaa, sitoutumista ja avoimuutta. Valehtelisin jos väittäisin, etteivätkö leirit olisi usein väsyttäviä, mutta ne ovat sen arvoisia. Väsymys johtuu nimittäin usein siitä, että antaa itsestään niin paljon, koska näkee, kuinka paljon se merkitsee nuorille ja muille ohjaajille. Leirit vievät paljon aikaa valmisteluineen ja koulutuksineen, mutta ne eivät tunnu yleensä työnteolta, vaan yhteiseltä hauskalta tekemiseltä. Leirillä myös ohjaajat oppivat uutta niin nuorilta kuin toisilta ohjaajilta. On myös tärkeää olla avoin uusille ajatuksille.

Mikä on parasta nuorten kanssa työskentelemisessä?

Se, kun näkee, kuinka paljon leiri on nuorille merkinnyt. Kun näkee leirin viimeisenä päivänä nuorten itkevän, koska leiriltä pitää lähteä. Kun näkee nuoren kasvoista, että hän tajuaa jotain uutta. Ja kun sisäänpäin kääntynyt nuori rohkaistuu, puhkeaa kukkaan leirillä ja alkaa ilmaisemaan itseään rohkeasti.

Patricia Carlitos

Prometheus-leiriohjaaja Romeo Keijupuro haluaa tarjota jokaiselle nuorelle jotain samanlaista, mitä hän itse sai protusta.

Mitä kaikkea teet leireillä?

Ennen leiriä ohjaajat kouluttautuvat protun omista koulutuksissa. Sitten ohjaajatiimi suunnittelee yhdessä koko viikon ohjelmaringon ja itse ohjelmat alusta loppuun tai valmiista ideoista. Leirillä oikea työ alkaa: ohjelmat vedetään. Kohdataan nuoria niin iloisissa merkeissä kuin myös vaikeissa tilanteissa. Pyydetään apua muilta ohjaajilta ja annetaan apua toisille. Leirin jälkeen ohjaajatiimi purkaa leirin keskustelemalla mieleen jääneistä asioista.

Onko tullut vastaan erityisen kriittistä nuorta? Jos, niin miten tulla toimeen tämän kanssa?

Totta kai. Leireillä on kaikenlaisia nuoria. Itse ohjaajana tukeudun avoimeen ja uteliaaseen keskusteluun niin itse nuoren kuin myös koko leiriporukan kanssa. On tärkeää kannustaa nuoria osallistumaan, mutta myös ymmärtää heidän oman tilan tarpeensa.

Miten Prometheus-leirejä voisi kehittää?

Minulla ei tule mieleen kehitettävää itse leireille. Ainoa kehitettävä puoli on se, etteivät kaikki halukkaat nuoret pääse leirille, joka johtuu siitä, ettei meillä ole tarpeeksi aikuisia ohjaajia.

